

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2018/1644**ze dne 13. července 2018,****kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011, pokud jde o regulační technické normy, a které stanoví minimální obsah mechanismů spolupráce s příslušnými orgány třetích zemí, jejichž právní rámec a postupy dohledu byly uznány jako rovnocenné****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011 ze dne 8. června 2016 o indexech, které jsou používány jako referenční hodnoty ve finančních nástrojích a finančních smlouvách nebo k měření výkonnosti investičních fondů, a o změně směrnic 2008/48/ES a 2014/17/EU a nařízení (EU) č. 596/2014⁽¹⁾, a zejména na čl. 30 odst. 5 třetí pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 30 nařízení (EU) 2016/1011 stanoví podmínky, za kterých je možné referenční hodnoty poskytované administrátorem nacházejícím se ve třetí zemi použít v Unii. Jednou z těchto podmínek je, že bylo přijato rozhodnutí o rovnocennosti, kterým jsou právní rámec a postupy dohledu třetí země uznány jako rovnocenné. Ustanovení čl. 30 odst. 4 vyžaduje, aby orgán ESMA vytvořil mechanismy spolupráce s příslušnými orgány třetích zemí, pro něž bylo přijato rozhodnutí o rovnocennosti.
- (2) Mechanismy spolupráce by měly orgánu ESMA a příslušnému orgánu třetí země umožňovat výměnu všech informací, které jsou relevantní při plnění úkolů těchto orgánů v oblasti dohledu. Komise může přijmout několik rozhodnutí o rovnocennosti, a referenční hodnoty poskytované administrátory nacházejícími se v každé z příslušných zemí pak budou moci používat dohlížené osoby v Unii. Je proto důležité, aby každý mechanismus spolupráce obsahoval stejné minimální požadavky na formu a postupy, které se mají použít při výměně informací, a to včetně stejných ustanovení o zachovávaní důvěrnosti a stejných podmínek pro použití informací získaných v rámci těchto mechanismů spolupráce.
- (3) Příslušné orgány třetích zemí, jejichž právní rámec a postupy dohledu byly uznány za rovnocenné, budou disponovat příslušnými znalostmi o všech relevantních událostech a změnách okolností, u nichž je pravděpodobné, že ovlivní administrátory referenčních hodnot v jejich jurisdikci. Pokud dohlížené osoby používají v Unii referenční hodnoty poskytnuté administrátory z těchto jurisdikcí, je vhodné, aby příslušné orgány v těchto jurisdikcích o takových událostech a změnách informovaly orgán ESMA. Mechanismy spolupráce by proto měly zahrnovat ustanovení o tom, že orgánu ESMA mají být oznámeny všechny takové události a změny.
- (4) Obdobně musí být příslušné orgány třetích zemí informovány o činnostech administrátorů, nad kterými vykonávají dohled. Mechanismy spolupráce by proto měly stanovovat, že orgán ESMA informuje příslušný orgán třetí země, pokud administrátoři, nad kterými tento orgán vykonává dohled, oznámí orgánu ESMA, že udělili souhlas s užitím jejich referenčních hodnot dohlíženými osobami v Unii.
- (5) S výjimkou povinnosti zrušit registraci administrátorů nacházejících se ve třetí zemi podle článku 31 nařízení (EU) 2016/1011 nemá orgán ESMA nad administrátory nacházející se v třetích zemích v oblasti dohledu přímé pravomoci. Namísto toho spoléhá na dohled vykonávaný příslušným orgánem ve třetí zemi a na spolupráci s tímto orgánem. Mechanismy spolupráce by proto měly zahrnovat ustanovení definující role jednotlivých stran zapojených do spolupráce v oblasti dohledu, a to včetně kontrol na místě.
- (6) Ustanovení čl. 32 odst. 5 písm. a) třetího pododstavce nařízení (EU) 2016/1011 vyžaduje, aby mechanismy spolupráce mezi příslušnými orgány třetích zemí a příslušnými orgány referenčních členských států měly stejný minimální obsah jako mechanismy spolupráce mezi orgánem ESMA a příslušnými orgány třetích zemí. Je proto nutné při stanovování minimálního obsahu mechanismů spolupráce s orgánem ESMA zajistit, aby byl tento obsah rovněž vhodný pro mechanismy spolupráce požadované podle čl. 32 odst. 5.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 171, 29.6.2016, s. 1.

- (7) Toto nařízení vychází z návrhů regulačních technických norem, které Komisi předložil orgán ESMA.
- (8) Orgán ESMA neuspořádal k návrhu regulačních technických norem, z nichž toto nařízení vychází, otevřené veřejné konzultace ani neprovedl analýzu možných souvisejících nákladů a přínosů, neboť dospěl ke stanovisku, že by to nebylo přiměřené vůči oblasti působnosti a dopadu návrhů regulačních technických norem, a to vzhledem ke skutečnosti, že regulační technické normy by se přímo dotkly pouze příslušných orgánů třetích zemí, příslušných orgánů členských států a orgánu ESMA, nikoli účastníků trhu.
- (9) Orgán ESMA požádal o stanovisko skupinu subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů zřízenou podle článku 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ⁽¹⁾.
- (10) Administrátorům by měl být poskytnut dostatek času, aby mohli zajistit soulad s požadavky tohoto nařízení. Toto nařízení by se proto mělo začít používat dva měsíce po vstupu v platnost,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Rozsah mechanismů spolupráce

Mechanismy spolupráce uvedené v čl. 30 odst. 4 nařízení (EU) 2016/1011 (dále jen „mechanismy spolupráce“) jasně stanoví svůj rozsah uplatňování. Tento rozsah zahrnuje spolupráci stran přinejmenším v následujících záležitostech:

- výměny informací a podávání oznámení, které jsou relevantní pro plnění jejich příslušných úkolů v oblasti dohledu;
- jakýchkoli problémů, které mohou být relevantní pro činnost, aktivity nebo služby administrátorů, na které se tyto mechanismy spolupráce vztahují, a to včetně poskytování informací orgánu ESMA o právních předpisech, kterým tito administrátoři ve třetí zemi podléhají, a o jakýchkoli podstatných změnách těchto právních předpisů;
- jakýchkoli regulačních opatření nebo opatření v oblasti dohledu, která přijal příslušný orgán třetí země, a jakýchkoli schválení ze strany tohoto orgánu ve vztahu k jakémukoli administrátorovi, který odsouhlasil používání referenčních hodnot v Unii, včetně změn povinností nebo požadavků, jimž administrátor podléhá a které mohou mít dopad na další dodržování použitelných právních předpisů ze strany administrátora.

Článek 2

Výměna informací a oznamování

Mechanismy spolupráce obsahují přinejmenším následující ustanovení, pokud jde o jakékoli informace nebo oznámení, k jejichž výměně nebo poskytnutí má v rámci těchto mechanismů dojít:

- ustanovení požadující, aby žádosti o informace obsahovaly alespoň informace, které žádající orgán poptává, krátký popis předmětu žádosti a účelu, pro jaký jsou informace třeba a relevantní právní předpisy použitelné na činnost související s referenčními hodnotami;
- podrobnosti o mechanismu nebo mechanismech, na jejichž základě má docházet k výměně nebo poskytování informací či oznámení;
- ustanovení požadující, aby výměna či poskytování informací nebo oznámení probíhaly písemnou formou;
- ustanovení požadující, aby byla přijata opatření k zajištění, že jakákoli výměna či poskytnutí informace proběhne bezpečným způsobem;
- ustanovení požadující, aby informace a oznámení byly poskytovány neprodleně a případně v souladu s příslušnými lhůtami stanovenými v těchto mechanismech.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

Článek 3

Spolupráce v oblasti dohledu

1. Mechanismy spolupráce stanoví rámec pro koordinaci činnosti stran v oblasti dohledu nad referenčními hodnotami, a to včetně alespoň následujících požadavků:

- a) požadavku, aby signatář, který chce vykonávat činnost v oblasti dohledu, nejprve podal ve věci dané činnosti písemnou žádost;
- b) požadavku, aby žádost obsahovala skutkové a právní okolnosti dané činnosti a odhad doby jejího vykonávání;
- c) požadavku, aby druhý signatář potvrdil přijetí žádosti písemnou formou do deseti dnů od přijetí.

2. Pro účely koordinace kontrol na místě v jurisdikci příslušného orgánu ve třetí zemi stanoví mechanismus spolupráce postup, jakým se strany dohodnou na podmínkách takových kontrol na místě, který bude přinejmenším obsahovat podmínky upravující role a povinnosti každé strany, práva příslušného orgánu třetí země doprovázet jakoukoli kontrolu na místě a jakékoli povinnosti tohoto orgánu poskytovat asistenci při přezkumu, interpretaci a analýze obsahu veřejných i neveřejných záznamů a při získávání informací od ředitelů a vrcholného vedení jakéhokoli administrátora, na kterého se mechanismus vztahuje.

Článek 4

Důvěrnost, použití informací a ochrana údajů

1. Mechanismy spolupráce požadují, aby strany nesdělovaly informace, které byly předmětem výměny nebo jim byly poskytnuty v rámci mechanismu spolupráce, s výjimkou případů, kdy strana, která informaci dodala, poskytla rovněž předchozí písemný souhlas, nebo kdy je sdělení údajů nezbytnou a přiměřenou povinností požadovanou právními předpisy Unie nebo vnitrostátními právními předpisy, zejména v souvislosti s šetřením nebo následným soudním řízením.

2. Mechanismy spolupráce požadují, aby informace, které orgány v jejich rámci získají, byly bezpečně uloženy, a povolují použití těchto informací pouze pro účel stanovený daným orgánem v žádosti o informace nebo, pokud byla informace poskytnuta jinak než na žádost, pouze pro účely výkonu regulačních funkcí a funkcí dohledu daným orgánem. Tento orgán však smí použít informace pro jiný účel, pokud k tomu získal předchozí písemný souhlas od orgánu, jenž informace v rámci mechanismu poskytl.

3. Jestliže mechanismy spolupráce umožňují výměnu osobních údajů, obsahují ustanovení k zajištění přiměřených opatření na ochranu takových údajů, přičemž tato opatření jsou v souladu s veškerými relevantními právními předpisy na ochranu údajů v jurisdikcích příslušných orgánů, které jsou stranou daného mechanismu spolupráce.

Článek 5

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 25. ledna 2019.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. července 2018.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER